

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 11. Rok: 2018 Číslo: 16

Prijať vlastnú slabosť a odmietnuť modly srdca

(z myšlienok pápeža Františka)

Modlárstvo. Všimneme si modlu „par excellence“ – zlaté teľa, o ktorom hovorí Kniha Exodus (32,1-8). Táto epizóda má presný kontext – púšť, kde ľud čaká na Mojžiša, ktorý vyšiel na vrch, aby od Boha prijal usmernenia.

Čo je to púšť? Je to miesto, kde kraľuje nestálosť a neistota – veď v púšti nič nie je – chýba tam voda i jedlo, chýba tam útočisko. Púšť je obrazom ľudského života, ktorého podmienky sú neisté, a ktorý nemá žiadne nedotknuteľné záruky. Táto neistota v človeku vzbudzuje primárne úzkosti, ktoré Ježiš spomína v evanjeliu: „Čo budeme jesť? Čo budeme piť? Čo si oblečieme?“ (Mt 6,31). Sú to primárne úzkosti. A púšť tieto úzkosti vyvoláva.

V tejto púšti sa deje niečo, čo dáva podnet k modlárstvu. „Mojžiš nezostupuje z vrchu“ (Ex 32,1). Zostal tam 40 dní a ľud prišiel o trpezlivosť. Chýba mu referenčný bod, ktorým bol Mojžiš – líder, hlava, vodca dodávajúci istotu, a to sa stáva neznesiteľným. A tak ľud žiada o viditeľného boha – toto je pasca, do ktorej ľud upadá –, s ktorým by sa mohol stotožniť a vďaka nemu sa orientovať. A hovorí Áronovi: „Pod', urob nám boha, ktorý pôjde pred nami!“, „sprav nám vodcu, daj nám lídra“.

Ľudská prirodzenosť, aby unikla neistote – tou neistotou je tu púšť – hľadá náboženstvo typu „urob si sám“: Ak sa Boh nedáva vidieť, urobíme si boha na našu mieru. „Pred modlou nehrozí

možnosť povolania, ktoré by vyzývalo zanechať vlastné istoty, pretože modly „majú ústa, ale nehovoria“ (Ž 115,5). Takto vidíme, že modla je zámienkou, aby sme do stredobodu všetkého postavili seba samých a uctievali dielo svojich rúk.

Áron sa nevie postaviť požiadavke ľudu a vytvára zlaté teľa. Teľa malo na starovekom Blízkom východe dvojitý význam: na jednej strane predstavovalo plodnosť a hojnosť, na druhej strane energiu a silu. Predovšetkým je však zo zlata, pretože to je symbolom bohatstva, úspechu, moci a peňazí. Toto sú tie veľké idoly: úspech, moc a peniaze. Sú to pokušenia všetkých čias!

Hľa, čím je zlaté teľa: symbolom všetkých tých túžob, ktoré dávajú ilúziu slobody, no naopak zotročujú, pretože modla vždy zotročuje. Okúzli ňa a ty ideš. Ako to kúzlo hada, ktorý svojím upretým zrakom znehyní vtáčika, až kým ho nezhltnie. Áron nevedel odporovať.

Všetko sa to však začína neschopnosťou dôverovať predovšetkým Bohu, do neho vložiť naše istoty, dovoliť, aby to bol on, kto dá skutočnú hĺbku túžbam nášho srdca. Toto umožňuje znášať aj slabosť, neistotu a nestálosť.

Ak nemáme Boha na prvom mieste, ľahko upadáme do modlárstva a uspokojujeme sa s biednymi poistkami. Toto je však pokušenie, o ktorom v Biblii

čítame neustále. A dobre pouvažujte nad týmto: oslobodiť ľud z Egypta nedalo Bohu tak veľa práce – vykonal to znameniami moci a lásky.

Keď prijmem Boha Ježiša Krista, ktorý sa ako bohatý stal pre nás chudobným, (porov. 2 Kor 8,9), objavíme, že uznanie vlastnej slabosti nie je pohromou ľudského života, ale je podmienkou k otvoreniu sa voči tomu, ktorý je skutočne silný. Práve v sile vlastnej nedostatočnosti sa človek otvára otcovstvu Boha. Sloboda človeka sa rodí z toho, keď dovolí, aby pravý Boh bol jeho jediným Pánom. Vtedy prijíma vlastnú krehkosť a odmietnuť modly nášho srdca.

My, kresťania, obraciame pohľad na ukrižovaného Krista (porov. Jn 19,37), ktorý je slabý, opovrhnutý a obratý o každé vlastníctvo. V ňom sa však zjavuje tvár pravého Boha, sláva lásky a nie sláva podvodného lesku. Boli sme uzdravení práve slabosťou človeka, ktorý bol Bohom, jeho ranami. A cez naše slabosti sa môžeme otvoriť Božej spáse. Naše uzdravenie pochádza od toho, ktorý sa stal chudobným, kto prijal zlyhanie, kto sa až do hĺbky ujal našej nestálosti, aby ju naplnil láskou a silou. On nám prichádza zjaviť otcovstvo Boha. V Kristovi naša krehkosť nie je viac prekliatím, ale miestom stretnutia sa s Otcom a zdrojom novej sily zhora.

Púte k ostatkom svätých a uctievanie ikôn

(všeobecný pohľad na druhy púti)

Na začiatku 8. storočia badať rozšírenú úctu a uctievanie ostatkov svätých. Ostatky svätých boli rozčleňované na malé časti a rozptýlené na mnohé miesta. Panovníci a predstavitelia Cirkvi sa usilovali o získanie čo najväčšieho množstva ostatkov a relikvií, aby si zaistili účinný príhovor na nebesiach a zvýšili význam chrámu v mieste svojho sídla

Pod pojmom sväté ostatky a relikvie svätých rozumieme ostatky tiel svätcov, ako aj tie predmety, ktoré užívali svätci počas svojho života alebo boli s nimi v akomkoľvek spojení (odev, či mučenícky nástroj).

Je pozoruhodné si všimnúť, že uctievanie týchto ostatkov mučeníkov a svätých nebolo nariadené nejakým nariadením Cirkvi, ale vzišlo z aktivity veriacich kresťanov. Veriaci sa touto úctou povzbudzovali, v svojich srdciach udržiavali spomienku na svätca, na jeho čnosti a takto vyjadrovali navonok vedomie kresťanskej jednoty.

Uctievanie svätých ostatkov a relikvií svätých je teda považované za akt zbožnej úcty. Existuje niekoľko svedectiev o uctievaní ostatkov už z obdobia prvých

kresťanov – napr. keď bol Ignác Antiochijský roztrhaný divokou zverou, jeho kosti boli s úctou pozberané, prenesené do Antiochie a uschované v jednej arche ako veľká vzácnosť. Euzébius (3. st) podáva svedectvo, ako pohania za čias Diokleciána a jeho prenasledovania kresťanov hádzali ostatky svätcov do mora, aby sa im nemohla preukazovať úcta. Kresťania sa snažili za každú cenu získať kosti mučeníkov a uschovávať ich na dôstojných miestach. Krv mučeníkov zachytávali do nádob, šatiek a kalichov a to isté sa dialo aj s ostatnými rôznymi predmetmi, ktoré svätci počas svojho pozemského života; zvlášť schovávali nástroje, ktorými boli usmrtení, uctievajúc ich a kladúc ich na ich hroby.

Keď prenasledovanie prestalo, nad hrobmi mučeníkov boli vybudované chrámy, ktoré niesli názov týchto mučeníkov. Zbožný zvyk stavať chrámy nad hrobmi mučeníkov nadobudol takú dôstojnosť, že kedykoľvek po prenasledovaní boli stavané chrámy, nesmeli byť skôr posvätené, dokiaľ by sa ostatky svätých nenachádzali pod prestolom.

Aj z týchto charakteristík je cítiť dôvody putovania k miestam, kde sa nachádzajú ostatky významných svätcov a mučeníkov. Títo svätci boli vždy uctievaní ako ľudia, ktorí mali telo a ducha. Telo, ktoré v živote bolo v najtesnejšej spojitosti s duchom svätcov, nemôže byť ľahostajné k tomu, kto uctieva jeho ducha. Rovnako tak aj predmety, ktoré boli v blízkosti svätcov, pripomínajú veriacemu človeku samotného svätca a sám cíti potrebu oživenia spomienky na svätca.

Medzi kresťanmi sa však veľmi rýchlo rozširovali aj púte, ktorých cieľom neboli iba ostatky svätých a mučeníkov, ale aj ikony, obrazy, či zázračné sochy.

Sväté obrazy majú veľký význam, nakoľko ponúkajú veriacim pohľad na zázraky, ktoré Boh vykonal na zemi, najmä v diele vtelenia Slova, ale aj skrze svätých a Cirkev. Práve preto majú veľký význam v bohoslužobnom živote.

Typickými pre východné cirkvi sú sväté obrazy nazývané ikony. Špecifický význam ikôn v porovnaní s inými obrazmi spočíva v pripomínaní a ukazovaní nie ľudských a každodenných vecí, ktoré možno vidieť pozemským zrakom, ale vecí absolútnej kresťanskej novosti, ktorú „*ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, čo ani do ľudského srdca nevystúpila*” a ktorú „*Boh pripravil tým, ktorí ho milujú*” (1

Kor 2,9). Preto sú priamymi objektmi kultu a sú uctievané ako skutočné obrazy Pána, jeho diel a jeho svätých.

Ikona sa dostala pomerne neskoro do kultu Cirkvi. Spočiatku Cirkev nijako zvlášť nenabádala k uctievaniu svätých obrazov. Poznáme dva dôvody takéhoto postoja. Ponajprv doznievali ešte varovné hlasy starozákonných prorokov, ktorí vystupovali proti modloslužbe. Silnejším argumentom bol však výslovný zákaz Desatora: „*Neurobíš si modlu, ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou!*“ (Ex 20, 4). Pre veriaceho východného obradu má ikona posvätnú hodnotu, je nositeľkou duchovnej energie. Preto ikony sú posväcované liturgickou modlitbou v podobe žehnania, ale tiež modlitbou ľudu, pretože tým sa drevená doska stane živým orgánom, miestom stretnutia medzi Stvoriteľom a ľuďmi.

Pomerne rozšírené sú aj púte k svätému Krížu. Mnohé kaplnky svätého Kríža sú umiestnené na návrší (ľudovo sa nazývajú „Kalvárie“). Pútnik si takto pri výstupe na samotný vrch v duchu pripomína výstup Ježiša Krista na Golgotu.

Okrem pútí ku ikonám, obrazom, či zázračným sochám boli známe aj púte k miestam zjavenia archanjela Michala, Ježiša Krista, Panny Márie, či svätých.

Mravec v sude

(príbeh pre potešenie duše)

Bol raz jeden múdry pustovník, ktorý k sebe prijímal všetkých ušľachtilých mladých ľudí plných ideálov, čo sa chceli priučiť skutočnej múdrosti. Aby do hĺbky preskúmal ich povahu, vymyslel si netradičnú pomôcku.

Pred príchodom každého žiaka postavil nádrž na dažďovú vodu, do ktorej hodil mravca.

Ráno vyšli traja žiaci. Prvý sa pozrel do suda a uvidel mravca. Povedal mu: „Čo robíš v mojej nádrži na dažďovú vodu?“ A mravca rozpučil. Egoizmus.

Potom prišiel druhý, pozrel sa do nádrže, uvidel mravca a povedal:

„Počuj, je veľmi teplo aj pre mravce. Nijako mi neškodíš, spokojne zostaň v mojej nádrži.“ Znásanlivosť.

Prišiel tretí, ktorému ani na um nezišlo, že by mal byť k mravcovi tolerantný ani že by sa mal kvôli nemu rozčúliť. Uvidel mravca v nádrži a spontánne mu dal kúsok cukru. Toto je láska.

Na ceste je niekto, kto ma potrebuje. Zastavím sa. Ktosi má naponáhlo, tak ho nechám prejsť. Niekto plače a ja mu poviem: „Môžem ti nejako pomôcť?“

Nemilujeme preto, aby nás za to milovali.

Milujeme, aby sme milovali.

Aj o. kaplán je o rok starší...

(narodeninový pozdrav)

„Bud' silný a udatný, neboj sa a neľakaj! Veď Pán, tvoj Boh je s tebou pri všetkom čo podnikneš.“

(Jozue 1,9)

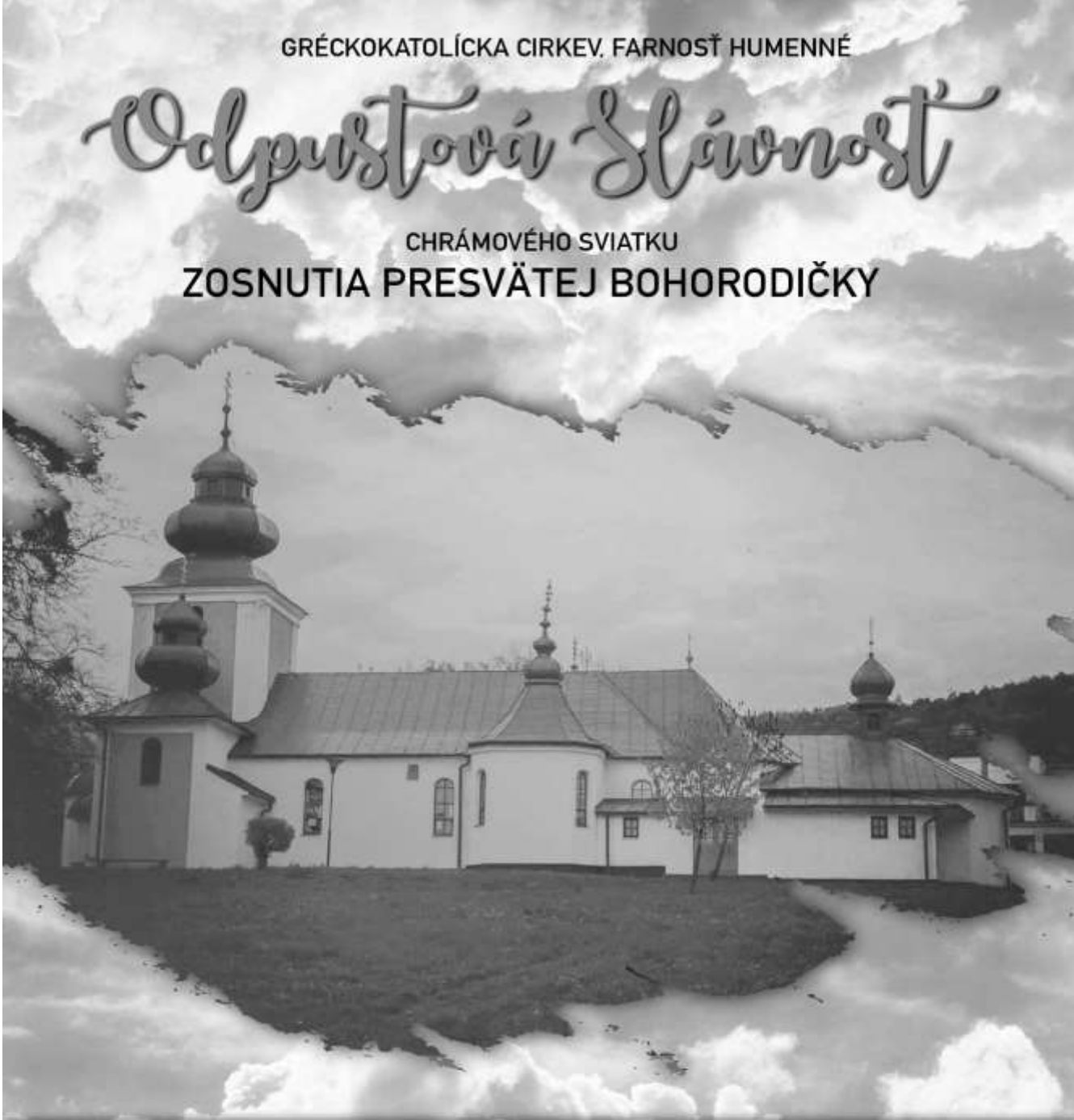
Dňa 13. augusta sa svojich narodenín dožil kaplán našej farnosti o. Pavol DANCÁK.

Pri tejto príležitosti ho chceme aj my, veriaci našej farnosti Humenné, pozdraviť a vyprosovať mu hojné Božie požehnanie a ochranu našej Nebeskej Matky do jeho ďalšieho osobného, rodinného a kňazského života.

Na mnohaja i blahaja lita!

Odpustová slávnosť

(pozvanie na odpust)

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV. FARNOSŤ HUMENNÉ

Odpustová Slávnosť

CHRÁMOVÉHO SVIATKU
ZOSNUTIA PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

<u>24.08. PIATOK</u>	<u>25.08. SOBOTA</u>	<u>26.08. NEDEĽA</u>
17 ³⁰ Posvätný ruženec	08 ⁰⁰ Posvätný ruženec	08 ⁰⁰ Sv. liturgia (cirkevnoslovansky)
18 ⁰⁰ Sv. Liturgia s duchovnou obnovou	08 ⁴⁵ Tretia hodinka	09 ¹⁵ Posvätný ruženec
19 ⁰⁰ Akatist požehnaní rodín	09 ⁰⁰ Sv. liturgia s duchovnou obnovou, Mariánsky moleben	09 ⁴⁵ Tretia hodinka
	17 ⁰⁰ Veľká večiereň	10 ⁰⁰ Slávnostná sv. liturgia Mírovanie
	18 ⁰⁰ Sv. liturgia	Sprievod okolo chrámu

Liturgický program

Liturgický program po 13. nedeli po Päťdesiatnici
od 20.08. do 26.08. 2018

Pondelok 20.08.	Sv. prorok Samuel	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Vasil' (panychida) † Michal, Helena, Michal...
Utorok 21.08.	Sv. apoštol Tadeáš Sv. mučenica Bassa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Vasil', Anna † Miriama, Marko - Samuel
Streda 22.08.	Sv. mučeník Agatonik a spol.	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Fedor, Mária † Ján (panychida)
Štvrtok 23.08.	Zakončenie sviatku Zosnutia Presv. Bohorodičky	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Ján, Anna † Ján
Piatok 24.08.	Sv. hieromučeník Eutychés zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Anton † Štefan, Mária
Sobota 25.08.	Bl. hieromučeník Metod, michalovský protoigumen	09:00 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* Stanislav * Marianna, Henrich, Hana
Nedeľa 26.08.	14. nedeľa po Päťdesiatnici Sv. mučeníci Adrián a Natália hl. 4 Odpustová slávnosť	08:00 sv. liturgia (csl.) 10:00 sv. liturgia (slov.) - mirovanie - mprievod okolo chrámu	* za farnosť * za farnosť

Liturgický program

Liturgický program po 14. nedeli po Päťdesiatnici

od 27.08. do 02.09. 2018

Pondelok 27.08.	Prep. otec Pimen	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Helena s rod. † Anna, Andrej, Michal...
Utorok 28.08.	Náš prep. otec Mojžiš Etiópsky Náš otec sv. Augustín, hipponský biskup	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	† Ivona † Juraj, Anna (panychida)
Streda 29.08.	SŤATIE HLAVY PROROKA, PREDCHODCU A KRSTITEĽA JÁNA zdržanlivosť od mäsa cirkevný a štátny sviatok	7:30 sv. liturgia (slov.) 9:00 sv. liturgia (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Michal, Mária, Michal... * za farnosť * Šimon, Filip
Štvrtok 30.08.	Naši otcovia sv. Alexander, sv. Ján a sv. Pavol Nový, konštantínopolskí patriarchovia	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* o. Peter s rod. † Ján, Helena, Michal, Helena
Piatok 31.08.	Uloženie pásu presvätej Bohorodičky zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Mária * Peter
Sobota 01.09.	ZAČIATOK INDIKTU, NOVÉHO CIRKEVNÉHO ROKA štátny sviatok	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* Mária s rod. † Michal
Nedeľa 02.09.	15. nedeľa po Päťdesiatnici Sv. muč. Mamant hl. 4	08:00 sv. liturgia (csl.) 10:00 sv. liturgia (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	1. * za farnosť 2. * Ondrej s rod. * Natália s rod. * Michal, Mária s rod.

Blažený hieromučeník Dominik Metod Trčka

(liturgický kalendár)

Dominik Metod Trčka sa narodil 6. júla 1886 vo Frýdlante nad Ostravicí ako najmladší zo siedmich súrodencov. V roku 1903 vstúpil do rehole redemptoristov, kde v roku 1904 zložil aj rehoľné sľuby a v júli 1910 prijal aj kňazské svätenie.

Ako kňaz pôsobil v Prahe, Plzni a na Svätej Hore. Tejto dobe pracoval hlavne z utečencami z Chorvátska. Okrem Chorvátov sa venoval aj Slovincom, Rusínom a zraneným vojakom v nemocnici v Příbrame.

Ako prvý redemptorista pražskej provincie prijal v roku 1919 východný obrad a neskôr celý svoj život pracoval medzi gréckokatolíckymi veriacimi. Ani netušil, že láska, ktorá ho viedla do Gréckokatolíckej cirkvi a k východnému obradu, raz z neho urobí vyznávača – mučeníka. Jeho činnosť a službu veriacim charakterizoval prešovský biskup Pavol Gojdič slovami, že „*je pilierom Prešovskej eparchie.*“ Predtým však ešte Dominik Trčka pracoval v Lvove, Ivano-Frankovsku na Ukrajine, neskôr v Prahe a nakoniec v roku 1921 prišiel do Stropkova, kde mal byť založený kláštor, v ktorom by žili redemptoristi aj východného a aj

západného obradu spolu. V roku 1924 sa stal predstaveným kláštora.

V roku 1931 bol posvätený nový kláštor – gréckokatolícky – redemptoristov v Michalovciach a o. Metod sa stal jeho predstaveným. Kvôli zdravotným problémom sa tejto funkcie vzdal, odišiel naspäť do Stropkova, aby v roku 1936 sa opäť stal predstaveným redemptoristov a to až do roku 1942.

Keď bola v roku 1945 zriadená nová viceprovincia redemptoristov gréckokatolíkov, o. Metod sa stal jej prvým viceprovinciálom.

Na základe „usvedčujúcich materiálov“ – vykonštruovanej historke o pokuse o útek do zahraničia na falošný pas, bol o. Metod odsúdený na 12 rokov väzenia. Bol internovaný v koncentračnom tábore v Podolínci. Odtiaľ ho viackrát vláčili na vyšetrovania do povestného „leopoldovského mlyna“.

Pri vyšetrovaniach nezradil ani svoju vieru, ani svojich bratov, ani neprijal žiadne ponuky na spoluprácu. I v beštiálnom prostredí vytrval až do konca, podľa slov Ježiša Krista „*kto vytrvá až do konca, bude spasený*“ (Mt 10,22).

Štátny prokurátor ho obvinil v roku 1952 zo spolupráce s biskupom Gojdičom, že rozširoval jeho protištátne pastierske listy a prostredníctvom svojich pražských predstavených posielal tajné informácie do Ríma. Kvalifikovali to ako zločin velezrady a vyzvedačstva.

Posledné Vianoce, pri ktorých si v cele spieval koledy, boli v jeho živote v roku 1958. Za tento priestupok šiel do korekcie. Hneď na druhý rok, na jar 23. marca 1959 zomiera. Lekár leopoldovskej väznice s úctou a obdivom sledoval jeho správanie sa v chorobách, z ktorých nebolo

východiska a najmä jeho posledný výrok: „Na nikoho sa nehnevám a všetkým odpúšťam.“ Povedal to už v bráne smrti, bez myšlienok na odplatu, či pomstu.

Otca Metoda hneď na druhý deň pochovali na väzenskom cintoríne. Po obnovení cirkvi v roku 1968 boli jeho pozostatky prevezené do Michaloviec.

4. 11. 2001 bol v Ríme na Námestí sv. Petra, spolu s biskupom Pavlom Petrom Gojdičom, rímskym biskupom Jánom Pavlom II. vyhlásený za blahoslaveného s liturgickou spomienkou na deň 25. august.

Začíname nový cirkevný rok (liturgický kalendár)

Liturgický rok je rok slnečný, ustanovený Cirkvou, v priebehu ktorého spomína Cirkev na Kristove tajomstvá a sprítomňuje ich, aby veriaci ľud z nich čerpal spásonosnú milosť.

Liturgický rok začína 1. septembra a začiatok liturgického roku nazývame aj začiatkom indiktu. Indikt je z latinského slova „indictio“ a znamená ohlásenie, určiť cenu, odhadnúť. V začiatkoch sa tento termín používal iba pre finančný rok. V tomto období totiž bolo nariadené, na základe výnosu cisára, uskutočňovať súpis a ohodnotenie pozemkov. Toto sčítanie prebiehalo každých päť, resp.

pätnásť rokov. Postupne sa však termín indikt začal používať aj na označenie dátumov spoločenského života.

Otcovia Nicejského snemu v roku 325 prijali 1. september za začiatok liturgického roku a tak to ostalo vo východnej Cirkvi do dneška. Boli totiž mnohé iné názory na trvanie liturgického roku. V 2. storočí napr. začínal liturgický rok 1. marca; v stredoveku boli snahy presunúť začiatok indiktu na 25. marec. V latinskom obrade začína liturgický rok prvou adventnou nedeľou, t.j. štvrtou nedeľou pred sviatkom Narodenia Pána a končí nedeľou Krista Kráľa.

Všetko má svoj čas...

(zopár slov s odchádzajúcou sestričkou Simeonou)

V duchu slov z knihy Kazateľ - *Všetko má svoj čas* - sme niekoľko otázok položili sestričke Simeone, ktorá od roku 2005 pôsobí v Humennom a v týchto dňoch odchádza za novou výzvou v Božom pláne.

1. Sestrička, ako by ste charakterizovali čas prežitý v Humennom?

Čas prežitý v Humennom bol pre mňa požehnaním. Prežila som pekný čas v našej komunite - rehoľnej rodine. Cítila som veľkú podporu sestier pri farskej pastorácii. Ony mi umožňovali mať čas pre prácu s deťmi a mládežou. Práca s mládežou je naša charizma, ktorú som sa snažila naplňovať po celý čas. V čase môjho príchodu do Humenného zbor sv. Terezy Ježiškovej viedla sr. Romana. Nácviky boli každú nedeľu u nás, ona ma požiadala, aby som hrala na gitare a tak som sa dostala k zboru. To boli moje prvé začiatky.

Počas všetkých tých rokov v Humennom som vnímala som, že Pán je verný a požehnáva každé dielo, ktoré sme ako spoločenstvo robili na jeho oslavu.

Som vďačná za túto farnosť, v ktorej som mohla spoznať mnoho kňazov, mať priateľské vzťahy s veriacimi, zdieľať ich život. Ďakujem Bohu za všetko čo mi dal.

2. Ako vnímate svoju novú službu?

Od septembra budem pracovať v našom zariadení Sv. Kozmu a sv. Damiána v Prešove. Určite je to nová výzva ísť pracovať k starším ľuďom. Teším sa, chcem byť svedkom ako Boh bude realizovať svoju lásku tam.

3. Čo by ste chceli odkázať „svojim zboristom“ a čitateľom

farského časopisu?

Kto spieva dvakrát sa modlí. Nech s radosťou slúžia vo farnosti, nech ich spev je chválou Boha. Čitateľom prajem, aby tak ako prvotná cirkev, aj oni boli jednotného ducha, aby mali jedno srdce. Nech sú nápomocní, aby farnosť mohla duchovne rásť a tvoriť spoločenstvo lásky, lebo tam kde je láska prebýva Boh.

Sestrička Simeona, ďakujeme za Vašu službu v našej farnosti!

Kontakt

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 - 10.00	- - -
Utorok:	- - -	14.30 - 16.00
Streda:	8.00 - 10.00	14.30 - 16.00
Štvrtok:	- - -	14.30 - 16.00
Piatok:	8.00 - 10.00	- - -

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak žiadate o sobáš

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sväté prijímanie – minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o výpis z matriky: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si osobne, telefonicky, či mailom.

Užitočné telefónne čísla

Zaopatrovanie (non-stop): 0907 323 733

Charita a sklad solidarity: 057 775 69 93

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho: 057 778 33 98

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**